

- α) δεν απέδειξε κατά ποιον τρόπο η γνωστοποίηση των ονομάτων των αντιπροσωπειών θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψεως αποφάσεων·
- β) δεν απέδειξε ότι υπάρχει κίνδυνος οι απόψεις των αντιπροσωπειών να παύσουν να υποβάλλονται εγγράφως ούτε κατά ποιον τρόπο αυτό θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψεως αποφάσεων· και διότι
- γ) παρέλειψε να λάβει υπόψη του το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον της γνωστοποίησης των ονομάτων των εθνικών αντιπροσωπειών.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησως που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ και από τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ.43)

Αγωγή της 16ης Ιουνίου 2009 — Νικολάου/Ελεγκτικό συνέδριο

(Υπόθεση T-241/09)

(2009/C 205/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Καλλιόπη Νικολάου (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα της ενάγουσας

- Να καταδικασθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να αποκαταστήσει την ηθική βλάβη της κυρίας Νικολάου με τα ακόλουθα μέσα:
- να προβεί σε επίσημη κοινοποίηση, σε συνεργασία με την κυρία Νικολάου ως προς το περιεχόμενο της — που θα κοινοποιηθεί και στην τελευταία — προς όλες τις κοινοτικές αρχές, και ιδιαίτερα προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και τα λοιπά κοινοτικά όργανα και οργανισμούς, σχετικά με την απαλλαγή της κυρίας Νικολάου από τις σε βάρος της κατηγορίες.
- να προβεί σε επίσημες δημοσιεύσεις στις ίδιες εφημερίδες του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Γαλλίας, της Ισπανίας, του Βελγίου, οι οποίες δημοσίευσαν τα αρνητικά σχόλια για την κυρία Νικολάου, που είχαν ως πηγή το Ελεγκτικό Συνέδριο, καθώς και στη «European Voice», σχετικά με την απαλλαγή της ενάγουσας από τις σε βάρος της κατηγορίες.

— Επικουρικά, αν το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν αποκαταστήσει τη δημόσια εικόνα της κυρίας Νικολάου με τα ανωτέρω μέσα, να καταδικασθεί να καταβάλει στην τελευταία, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής της βλάβης το ποσό των εκατό χιλιάδων ευρώ (100 000 EUR, πλέον τόκων από την κοινοποίηση σε αυτό του από 14.4.2009 «Request for compensation», έως την εξόφληση, το οποίο η ίδια η κυρία Νικολάου δεσμεύεται να χρησιμοποιήσει για τη διενέργεια των ανωτέρω δημοσιεύσεων και κοινοποιήσεων,

— να καταδικασθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να καταβάλει στην κυρία Νικολάου, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη από τις διαδικασίες ενώπιον των λουξεμβουργιανών δικαστικών αρχών, το ποσό των σαράντα χιλιάδων ευρώ (40 000 EUR, πλέον τόκων από την κοινοποίηση σε αυτό του από 14.4.2009 «Request for compensation» έως την εξόφληση,

— να καταδικασθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να καταβάλει στην κυρία Νικολάου, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας, στην οποία υποβλήθηκε η τελευταία από τις διαδικασίες ενώπιον των λουξεμβουργιανών δικαστικών αρχών, και ιδιαίτερα ενώπιον του «Juge d'instruction» και του «Tribunal d'arrondissement de Luxembourg», το ποσό των πενήντα επτά χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα ενός ευρώ και σαράντα λεπτών (57 771,40 EUR), για την αμοιβή του δικηγόρου της Maître Hoss για τις ανωτέρω παραστάσεις, και το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων ευρώ (4 000 EUR), για τις δαπάνες μετακίνησής της στο Λουξεμβούργο για τις ανωτέρω παραστάσεις, και ειδικότερα ποσό των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (1 500 EUR) για την παράσταση ενώπιον του «Juge d'instruction» και 2 500 ευρώ ενώπιον του «Tribunal d'arrondissement de Luxembourg», και όλα αυτά επιπλέον τόκων από την κοινοποίηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο του από 14.4.2009 «Request for compensation», έως την εξόφληση,

— να καταδικασθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο στη δικαστική δαπάνη της κυρίας Νικολάου για την παρούσα δίκη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατά τρόπο κατάφωρο τόσο ειδικές διατάξεις που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες, όσο και θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία το τελευταίο οφείλει να σέβεται κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

Πρώτον, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατάφωρα το άρθρο 4 του Κανονισμού 45/2001 (¹), το άρθρο 2 της απόφασης 99/50 του Ελεγκτικού Συνεδρίου και το καθήκον αρωγής, διότι επέτρεψε να διαρρεύσουν κατηγορίες κατά της κυρίας Νικολάου σε τρίτα πρόσωπα, πριν από οποιαδήποτε διεξαγωγή επίσημης έρευνας. Το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν προέβη σε ουδεμία ενέργεια, κατά την ενάγουσα, για να αποτρέψει τη διαρροή αυτή ούτε, εξάλλου, σε καμία μεταγενέστερη χρονική στιγμή δεν ενδιαφέρθηκε να επανελέγξει τις κατηγορίες και να τις αποσύρει, με αποτέλεσμα την πρόκληση σημαντικής ηθικής βλάβης στην ενάγουσα.

Δεύτερον, το Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατάφωρα τα άρθρα 2 και 4 της απόφασης του 99/50, το δικαίωμα άμυνας της ενάγουσας και την αρχή της αμερόληπτης διεξαγωγής της έρευνας σε συνδυασμό προς την αρχή της χρηστής διοίκησης, κατά τη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας σε βάρος της ενάγουσας. Η συμπεριφορά αυτή είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση ηθικής βλάβης, αλλά και σημαντικής υλικής ζημίας στην ενάγουσα, διότι με βάση τα στοιχεία της έρευνας, η ενάγουσα παραπέμφθηκε ενώπιον των δικαστικών αρχών του Λουξεμβούργου και υπεβλήθη σε υψηλές δαπάνες.

Τρίτον, Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατά τρόπο κατάφωρο το καθήκον αρωγής και την αρχή της χρηστής διοίκησης, διότι δεν προσκόμισε στις δικαστικές αρχές του Λουξεμβούργου στοιχεία, τα οποία βρίσκονταν στη διάθεσή του και ήταν καταλυτικής σημασίας για την απαλλαγή της ενάγουσας από τις σε βάρος της κατηγορίες. Η ενάγουσα προβάλλει εν συνεχεία ότι τα στοιχεία αυτά αφορούσαν το ζήτημα αδειών του προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου και, αν προσκομιζόνταν από το τελευταίο, θα απέτρεπαν την παραπομπή της στις ανακριτικές αρχές και στο ποινικό δικαστήριο του Λουξεμβούργου και θα οδηγούσαν στην αποκατάσταση της τιμής και της υπόληψής της.

Τέταρτον, κατά την ενάγουσα, το Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατάφωρα την αρχή της αμεροληψίας και της χρηστής διοίκησης κατά την κρίση του ως προς την παραπομπή της υπόθεσης της ενάγουσας στο δικαστήριο. Η συμπεριφορά αυτή προκάλεσε ακόμα μεγαλύτερη ηθική βλάβη στην ενάγουσα.

Πέμπτον, κατά τους ισχυρισμούς της ενάγουσας, το Ελεγκτικό Συνέδριο παραβίασε κατάφωρα το καθήκον αρωγής, με τη μη λήψη επίσημης απαλλακτικής απόφασης για την ενάγουσα και παραλείποντας να αποκαταστήσει την τιμή της κυρίας Νικολάου μετά την αθώωσή της. Η παράλειψη αυτή είχε ως αποτέλεσμα τη διατήρηση αμφιβολιών ως προς την αθώωσή της κυρίας Νικολάου και την πρόκληση περαιτέρω ηθικής βλάβης στην τελευταία.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001 L 8, σ. 1)

Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2009 — Ralf Schröder κατά ΚΓΦΠ — Hansson (Lemon Symphony)

(Υπόθεση T-242/09)

(2009/C 205/77)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Leidereiter και W.-A. Schmidt, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jørn Hansson (Søndersø, Δανία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του καθού της 23ης Ιανουαρίου 2009·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Επίδικο κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας: Το δικαίωμα επί της ποικιλίας Lemon Symphony

Κάτοχος: Jørn Hansson

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών: Αρνηση κηρύξεως της εκπώσεως από το δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία Lemon Symphony κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 (¹)

Ασκήσας την προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ο νυν προσφεύγων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως:

— Παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 και παραβίαση των γενικώς αναγνωριζομένων αρχών του δικονομικού δικαίου κατά την έννοια του άρθρου 81 του κανονισμού 2100/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς να εξετάσει επαρκώς τα προς εκτίμηση πραγματικά περιστατικά.

— Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 7 του κανονισμού 2100/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών προδήλως εσφαλμένως έκρινε ότι ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο α', και, ως εκ τούτου, δεν τήρησε τη διάταξη αυτή.

— Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 2100/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών στήριξε την απόφασή του σε λόγους επί των οποίων ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να διατυπώσει την άποψή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως.

— Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1239/95 (²), καθόσον για την προφορική διαδικασία δεν συντάχθηκαν προσηκόντως πρακτικά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1239/95 της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 1995, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου όσον αφορά τους διαδικαστικούς κανόνες ενώπιον του γραφείου και τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 121, σ. 37).